

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 192

гр. Благоевград, 13.04.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, СЕДМИ СЪСТАВ, в закрито заседание на тринадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Бакалова

като разгледа докладваното от Румяна Бакалова Частно гражданско дело № 20221200100110 по описа за 2022 година

Съдебното производство е образувано по реда на Раздел II, Глава 57 от ГПК, по молба от В. Р. К., лично и в качеството си на майка и законна представителка на детето – Я.Х. Й., роден на ***** г. в гр. С. и двамата с адрес гр. Д., О.Б., ул. Г.Д. № **, за признаване и допускане изпълнение на съдебно решение на Районен съд – Гютерсло/Семеен съд/, Федерална Република Германия, по Дело 16F 238/21, влязло в сила на 16.08.2021 г. на Районен съд - Гютерсло/Семеен съд/, Федерална Република Германия.

Към молбата са приложени преписи от посоченото по - горе съдебно решение, надлежно заверени от постановилия ги съд, придружени с превод на български език, както и издадено и преведено на български език удостоверение по чл. 39 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета на ЕС.

Съдът намира следното:

Касае се за производство за родителска отговорност по смисъла на РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2201/2003 на Съвета на ЕС от 27 .11. 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност.

Съдебните решения, постановени според правилата на Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и дела, свързани с родителската отговорност, в една държава-членка, се признават директно на територията на друга държава-членка без необходимост от някакво специално производство. Този извод следва от правилото, инкорпорирано в разпоредбата на чл. 21, т.1 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета, според което решение, постановено в една държава-членка, се признава в друга държава-членка без изискване за специални процесуални действия, т.е. Регламентът установява принципа на автоматично взаимно признаване на решенията, касаещи брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност и това обуславя еквивалентността на всяко едно от решенията, постановени от

съдилища в държавите-членки в държавите, в които се търси тяхното признаване. Същевременно, след като решението на чуждестранния съд се предявява пред български съд, последният е овластен да се произнесе за неговото признаване, респективно допускане на изпълнение с нарочен съдебен акт по чл. 623 ГПК.

Процедурата за признаване съгласно чл. 37 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета изисква страната, която иска или оспорва признаване, или иска декларация за изпълняемост, да представи копие от съдебното решение, предмет на молбата, отговарящо на условията за установяване на неговата достоверност, и удостоверение по чл. 39 от Регламента. Без значение е наименованието, като съгл.чл.2 от регламента решението може да бъде наименовано постановление, заповед или присъда.

В настоящото строго формално производство съдът е компетентен да преценява единствено наличието на съдебно решение и удостоверение, каквито доказателства са представени за единия от посочените съдебни актове. Както се посочи, към молбата е приложен препис от съдебното решение, надлежно заверен от постановилия го съд, придружени с превод на същите на български език, както и издадено и преведено на български език удостоверение по чл. 39 от Регламента, формално отговарящо на Приложение II към същия само за съдебния акт, касаещ отнемане на родителските права на бащата – Х.Й. по отношение на сина му – Я. Х. Й., роден на ***** г. в гр. С. и се удостоверява, че родителските права се упражняват единствено от майката – В. Р. К..

Съдът намира, че по отношение на този съдебен акт следва да бъде уважена молбата.

Аргумент в тази насока е разпоредбата на чл. 621, ал.1 от ГПК, съобразно която съдебно решение или друг акт се зачита от органа, пред който се предявява, въз основа на препис, заверен от постановилия го съд, и придружаващото го удостоверение, когато акт на Европейския съюз изисква това. Според чл. 37 от 1 от Регламент (ЕО) № 2201/2003, страна, която иска признаване, следва да представи следните документи: а) копие от съдебното решение, предмет на молбата, отговарящо на условията за установяване на неговата достоверност и б) удостоверение по член 39. Тези изисквания са кумулативни, а проверката е само от формална страна. Правното значение на признаването и допускането на изпълнението на чуждестранни съдебни решения е изяснено в доктрината. Целта на признаването на чуждестранното решение е да се зачетат силата на пресъдено нещо и конститутивното му действие. Допускането на изпълнение на решението включва в себе си неговото признание, но освен това открива възможността да се прояви и неговата изпълнителна сила - превръща го в изпълнително основание. То касае осъдителни чуждестранни решения, докато признаването се прилага спрямо установителните или конститутивните решения.

По изложените съображения, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ЗАЧИТА и ПРИЗНАВА в Република България съдебно решение на Районен съд – Гютерсло/Семеен съд/, Федерална Република Германия, по Дело 16F 238/21, влязло в сила на 16.08.2021 г. на Районен съд - Гютерсло/Семеен съд/, Федерална Република Германия.

ДОПУСКА ИЗПЪЛНЕНИЕ на основание чл. 623, ал. 1 от ГПК на горепосочения съдебен акт - съдебно решение на Районен съд – Гютерсло/Семеен съд/, Федерална Република Германия, по Дело 16F 238/21, влязло в сила на 16.08.2021 г. на Районен съд - Гютерсло/Семеен съд/, Федерална Република Германия.

Разпореждането подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийския апелативен съд

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____